

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/190/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010880
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010880.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 24.10.2023, č. k. 14T/56/2023 - 274, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.02.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 24.10.2023, č. k. 14T/56/2023 - 274 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 08.04.2023 v čase okolo 21:02 hodiny v Šali na ulici Hlavná 61/A pri nákladnej rampe predajne Andrea-Shop s.r.o., otvoril neuzamknuté zadné dvere do nákladného priestoru tam zaparkovaného dodávkového vozidla zn. Mercedes Sprinter, EČ: C., bielej farby, VIN: D. s nápisom Andrea Shop a následne z nákladného miesta poškodil stropný tapacír nad miestom spolujazdca a to takým spôsobom, že s nožikom prerezal uvedený tapacír, ktorý bránil vniknutiu do kabíny, vďaka čomu sa vedel dostať do riadne uzamknutej kabíny vodiča, kam cez spôsobený otvor preliezol a následne odtiaľ odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. Lenovo K10 Note 6GB/128GB Dual SIM v hodnote 199,- eur, 1 ks platobný terminál ExVAN APOS A8 na platforme Android s nadstavbou ABRA v hodnote 298,80 eur, 1 ks Gola sada FIELDMANN FDG 5001-108R v hodnote 79,90 eur, 1 ks palivová platobná karta Shell na báze fakturácie doplneného paliva bez kreditu a 3 ks pečiatok Andrea-Shop v celkovej hodnote 29,85 eur, čím poškodenej spoločnosti ANDREA-SHOP, s.r.o., so sídlom Galantská cesta 5855/22, 929 01 Dunajská Streda 1, IČO: 36 277 151 spôsobil škodu odcudzením vecí vo výške 607,55 eur a poškodením stropného tapacíru na uvedenom vozidle škodu vo výške 292,18 eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/143/2021 zo dňa 03.06.2021, právoplatný dňa 03.06.2021 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, teda si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, si neoprávnene obstaral platobný prostriedok, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu súd podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods.

1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona v rámci uloženého probačného dohľadu uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť poškodenému ANDREA SHOP, s.r.o., so sídlom Galantská cesta 5855/22, Dunajská Streda, IČO: 36 277 151, škodu vo výške 900,73 eur (deväťsto eur a sedemdesiattri eurocentov). Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného ANDREA SHOP, s.r.o., so sídlom Galantská cesta 5855/22, Dunajská Streda, IČO: 36 277 151, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, prokurátor a aj obžalovaný. Obžalovaný uviedol, že odvolanie podáva proti všetkým výrokom rozsudku ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

3. Podané odvolanie prokurátor odôvodnil podaním zo dňa 22.11.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Prokurátor v úvode uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste.

3.2. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a nespravodlivý.

3.3. S poukazom na odpis registra trestov prokurátor uvádza, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá má s páchaním trestnej činnosti (dokonca aj závažnej násilnej) bohaté skúsenosti. Má doposiaľ 10 záznamov, 9-krát bol právoplatne odsúdený, pričom 8 záznamov má za majetkovú trestnú činnosť, 7 záznamov práve za trestný čin krádeže. Vzhľadom na odpis registra trestov je zrejme, že za majetkovú trestnú činnosť (konkrétne za trestné činy krádeže) mu už v minulosti boli uložené opakovane nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom aj napriek tejto skutočnosti, po ich vykonaní, sa dopustil opätovne rovnakej trestnej činnosti, dokonca (vzhľadom na okolnosti skutkového deja) podstatne závažnejším spôsobom konania, kedy sa nešťíťil za účelom protiprávneho uspokojenia svojich materiálnych potrieb poškodiť cudzí majetok.

3.4. S ohľadom na uvedené skutočnosti vzhľadom aj postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti počas celého prípravného konania nie je zrejme, prečo mal súd za to, že práve trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby splní svoj účel. Uvedené sa javí ako neprimerané aj z toho dôvodu, že je zrejme, že trest odňatia slobody uložený predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom vo výmere 12 mesiacov (teda skoro rovnaký, ako bol uložený aj v tomto konaní) za rovnakú trestnú činnosť, nesplnil absolútne svoj účel a obžalovaný sa opätovne (minimálne dvakrát) dopustil rovnakej majetkovej trestnej činnosti.

3.5. S argumentom súdu prvého stupňa, že vyšší trest by bol neprimerane prísny sa nestotožňuje a určite nemôže byť sám o sebe dôvodom pre uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby. Javí sa, že súd primárne prihliadol práve na vyhlásenie obžalovaného o svojej vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku bez zohľadnenia iných okolností prípadu (napríklad závažnejší skutkový dej) a tiež bez zohľadnenia osoby páchatel'a a jeho kriminologického profilu s aspektom na tendencie k páchaniu práve majetkovej trestnej činnosti. V podstate v hypotetickej rovine možno uviesť, že rovnaký trest za rovnakú trestnú činnosť (keďže miernejší trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby už uložiť nemožno) pri totožných procesných podmienkach by súd ukladal obžalovanému (ktorý pácha trestnú činnosť kontinuálne minimálne už od roku 2009) a aj osobe, ktorá má v odpise registra trestov príkladom jedno ďalšie odsúdenie za inú trestnú činnosť a danej trestnej činnosti by sa dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. V kontexte uvedenej hypotetickej úvahy majú na zreteli aj to, že aktuálne možno badať akýsi trend v ukladaní neprimerane miernych trestov (buď na dolnej hranici trestnej sadzby alebo dokonca postupom podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona) pri tendenčnom vyhlásení viny na hlavnom pojednávaní zo strany obžalovaného pod ťarchou jednoznačne usvedčujúcich dôkazov, sa javí takýto postup zo strany súdu aj ako nespravodlivý. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Patria sem spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (NS SR 4To/7/2013).

3.6. Navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám tak, že uloží obžalovanému podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona so

zistením a určením poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a so zistením a určením priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona prísnejší trest odňatia slobody (minimálne vo výmere 20 mesiacov) so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

4. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, podaním zo dňa 24.11.2023 nasledovne (skrátene):

4.1. Výrok napádaného rozsudku o treste a o ochrannom opatrení sú nesprávne a vadami trpí aj konanie, ktoré vydaniu napádaného rozsudku predchádzalo.

4.2. Obžalovaný poukazuje na to, že v priebehu celého trestného stíhania riadne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a so súdom. Už pri jeho výsluchu ako zadržaného podozrivého zo dňa 10.4.2023 ako aj následne pri jeho výsluchu ako obvineného v prípravnom konaní dňa 11.4.2023 sa k spáchaniu skutku, ktorého spáchanie mu je kladené za vinu, priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Na tomto svojom stanovisku obžalovaný zotrval v priebehu celého konania, keď sa k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie oľutoval aj na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Galanta dňa 24.10.2023. Na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2023 obžalovaný zároveň urobil aj vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorého spáchanie mu je kladené za vinu, pričom toto jeho vyhlásenie bolo následne na hlavnom pojednávaní súdom riadne prijaté. Obžalovaný konajúcim orgánom činným v trestnom konaní riadne opísal všetky rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa predmetného skutku, nič pred nimi nezamlčal pričom takto konal v priebehu celého trestného stíhania a zároveň v súvislosti s previerkou výpovede obžalovaného na mieste príslušným orgánom presne ukázal ako skutok prebehol, kde odložil ukradnuté veci, Obžalovaný v konaní nikdy nerobil žiadne priesťahy a prispel tak k rýchlosti a hospodárnosti konania. Zároveň obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2023 výslovne prejavil vôľu nahradiť poškodenému škodu. V danom smere obžalovaný aj riadne objasnil konajúcim orgánom činným v trestnom konaní a súdu, ako došlo k spáchaniu skutku. Svoje konanie obžalovaný úprimne oľutoval a priznal sa k nemu. Svoje konanie obžalovaný úprimne ľutuje aj dnes.

4.3. Ďalej poukazuje na nasledovné okolnosti: obžalovaný v čase pred spáchaním skutku žil ako bezdomovec, obžalovaný je vo finančnej tiesni a nevlastní žiaden majetok ako ani žiadne finančné prostriedky a nemá žiaden príjem, obžalovaný je odkázaný na pomoc iných ľudí, obžalovaný je otcom 2 maloletých detí vo veku 5 rokov a 13 rokov.

4.4. Na základe vyššie uvedeného má obžalovaný za to, že konajúci súd mu správne mal priznať 3 poľahčujúce okolností, a to podľa § 36 písm. h), l) a n) Trestného zákona.

4.5. Konajúci súd z vyššie uvedených poľahčujúcich okolností v napadnutom rozsudku akceptoval 1 poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pričom ďalšie 2 vyššie uvádzané poľahčujúce okolnosti u obžalovaného nezohľadnil. Na druhej strane konajúci súd u obžalovaného konštatoval 2 priťažujúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

4.6. Na základe vyššie uvedeného má obžalovaný za to, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v jeho prípade, keď správne mu mal priznať 3 poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. h), písm. 1), písm. n) Trestného zákona) a na druhej strane súd u neho nemusel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Trestného zákona, a to vzhľadom na povahu jeho predchádzajúcich odsúdení. Z uvedeného má obžalovaný za to, že v jeho prípade prevažoval počet poľahčujúcich okolností podľa ust. § 36 Trestného zákona nad okolnosťami priťažujúcimi podľa ust. § 37 Trestného zákona, príp. poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli u neho maximálne tak v rovnováhe, a teda súd nemal aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, resp. mal naopak aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, t. j. nenavyšovať u neho dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3-inu, ale práve naopak znižovať hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3-inu.

4.7. Za daných okolností súdom uložený trest odňatia slobody, uložený ochranný dohľad ako aj uložená povinnosť počas trvania probačného dohľadu nepredstavujú vo vzťahu k vyššie popísaným okolnostiam a pomerom na strane obžalovaného primeraný trest a obžalovaný je toho názoru, že v jeho prípade by aj v súlade s ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona na naplnenie účelu trestu vo všetkých jeho zložkách postačoval aj primeraný, miernejší trest bez nariadenia obmedzení a povinností a probačného dohľadu. Zároveň súdom uložený trest bude mať v rozpore s ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona mimoriadne negatívny vplyv na jeho rodinu - na jeho maloleté deti (a iné blízke osoby), ktorým nebude ako otec môcť riadne poskytovať starostlivosť a výchovu, a to jednak po emocionálnej stránke ako ani po finančnej stránke, keď bude dlhodobo vylúčený zo styku s nimi, a to pobytom v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

4.8. Ďalej poukazuje na § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých súd v konaní o dohode o vine a treste a v súlade s platnou judikatúrou aj pri akceptovaní vyhlásenia obžalovaného, že sa cíti byť vinný zo spáchania stíhaného skutku (§ 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona), môže ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom rovnako môže v súlade s ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona postupovať, ak by použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Je evidentné, že aj v tomto prípade vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti súd mohol a mal ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keď pri naplnení všetkých okolností podľa § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona mal súd tieto skutočnosti zohľadniť pri ukladaní trestu obžalovanému a uložiť mu primeraný miernejší trest pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby.

4.9. Odôvodnenie napádaného rozsudku trpí tiež vadami, a to v tom smere, že rozsudok nie je vo vzťahu k výroku o treste a k výroku o ochrannom opatrení dostatočne odôvodnený v súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku, a to najmä v tom, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, z akých dôkazov vychádzal, aké rozhodujúce skutočnosti zohľadnil, a akými právnymi úvahami sa súd správal s ohľadom na zohľadnenie rozhodujúcich skutočností prípadu (priznanie sa, oľutovanie spáchania skutku, súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného, spolupráca s OČTK a súdom, pomery obžalovaného...), ktoré okolnosti v odôvodnení rozsudku nie sú dostatočne vysvetlené a odôvodnené.

4.10. Vo vzťahu ku konaniu, ktoré vydaniu napádaného rozsudku predchádzalo, má obžalovaný za to, že vady v konaní sa prejavili najmä v tom, že súd nesprávne a nedostatočne zohľadnil vyššie citované zákonné ustanovenia pri rozhodovaní o treste a o ochrannom opatrení a neaplikoval ustanovenia, ktorých aplikácia bola v danom smere plne dôvodná (napr. ust. § 36 písm. h), písm. n) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona) a rovnako v tom, že súd pri rozhodovaní riadne nezohľadnil všetky vyššie uvedené relevantné skutočnosti.

4.11. Rovnako ako vadu v konaní súdu, ktorá predchádzala vydaniu napádaného rozsudku, obžalovaný vníma ten fakt, že v tomto konaní Okresný súd Galanta vydal trestný rozkaz zo dňa 16.8.2023 (trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 14T/56/2023 zo dňa 16.8.2023, pričom uvedeným trestným rozkazom uložil obžalovanému praktický rovnaký trest ako napádaným rozsudkom (v trestnom rozkaze bolo navyše len obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania probačného dohľadu), a teda napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2023 učinil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania stíhaného skutku, ktoré vyhlásenie bolo konajúcim súdom na tomto hlavnom pojednávaní riadne prijaté, súd túto skutočnosť v napádanom rozsudku pri rozhodovaní o treste a o ochrannom opatrení nijak nezohľadnil, keď obžalovanému uložil prakticky identický trest a ochranné opatrenie ako v predchádzajúcom trestnom rozkaze. Učinenie uvedeného vyhlásenia o vine zo strany obžalovaných vo všeobecnosti predstavuje okolnosť, ktorá má byť zohľadnená v ich prospech a má mať pozitívny dôsledok na ukladaný trest (príp. aj ochranné opatrenie), keďže aj samotný Trestný zákon a ustálená judikatúra a súdna prax spájajú túto okolnosť so vznikom možnosti súdu ukladať miernejší trest - trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

4.12. V danom smere napádaný rozsudok vo výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení neobstoja a sú dané zákonné dôvody na ich zrušenie, a to pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení a nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o treste a rozhodnutie o ochrannom opatrení (§ 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku); pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), to, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona, a to najmä pre porušenie ustanovení §§ 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 36 písm. h), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku), to, že uložený trest je neprimeraný, keďže v zmysle vyššie uvedeného je v prejednávacom prípade dôvodné uloženie primeraného miernejšieho trestu bez uloženia obmedzení a povinností a bez nariadenia probačného dohľadu (§ 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku).

4.13. Zároveň sú v zmysle vyššie uvedeného dané dôvody na to, aby odvolací súd po doplnení dokazovania sám rozhodol o uložení primeraného miernejšieho trestu obžalovanému bez uloženia obmedzení a povinností a bez nariadenia probačného dohľadu, a to v porovnaní s trestom a ochranným opatrením uloženými obžalovanému napadnutým rozsudkom, a to v súlade s tým ako si to vyžaduje požiadavka ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a - obžalovaného.

4.14. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Trnave rozhodol tak, že v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku, aby

po doplnení dokazovania, sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný miernejší trest bez nariadenia ochranného opatrenia, príp. aby rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Galanta, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

5. K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný vyjadril prostredníctvom obhajcu, podaním zo dňa 30.11.2023 nasledovne (skrátene):

5.1. Obžalovaný má za to, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného je v celom rozsahu nedôvodné. Obžalovaný považuje napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a o ochrannom opatrení tiež za nesprávny, avšak úplne z opačných dôvodov ako prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta.

5.2. Obžalovaný na ním podanom odvolaní zo dňa 24.10.2023 v spojení s jeho písomným zdôvodnením zo dňa 24.11.2023 aj naďalej v celom rozsahu zotráva. Trest uložený obžalovanému napádaným rozsudkom je neprimerane prísny.

5.3. Odvolanie prokuratúry (a jeho zdôvodnenie) je nedôvodné a vychádza aj z domniek a všeobecných úvah prokurátora, ktoré nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní ako ani v ustálenej súdnej praxi.

5.4. Úvahy ohľadom účelu trestu a okolností, ktoré je súd povinný zohľadniť pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktoré sú popísané v § 34 Trestného zákona, hodnotí prokurátor v podanom zdôvodnení odvolania jednostranne v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa vo svojom odvolaní zo dňa 24.10.2023 tiež odvoláva a argumentuje (aj) ust. § 34 Trestného zákona, pričom v zdôvodnení odvolania zo dňa 24.11.2023 uvádza okolnosti a jeho osobné pomery, svedčiace v jeho prospech, ktoré je konajúci súd pri rozhodovaní o treste tiež povinný zohľadniť, avšak v zdôvodnení odvolania prokurátora tieto nie sú spomenuté ani len náznakom. Ide o okolnosti ohľadom počtu a pomeru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, rodinných pomerov obžalovaného, jeho sociálnych a majetkových pomerov, dopadu uloženého trestu na jeho rodinných príslušníkov a jemu blízke osoby, jeho spolupráce v konaní s OČTK a súdom, jeho priznanie a oľutovanie spáchaného skutku, jeho vyhlásenie o vine prijaté konajúcim súdom, Práve tieto okolnosti je konajúci súd tiež povinný zohľadniť pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v konkrétnom prípade, pričom obžalovaný má za to, že pri ich riadnom zhodnotení mu mal konajúci súd v tomto prípade uložiť primeraný miernejší trest, ktorý by jednoznačne postačoval na jeho nápravu a resocializáciu. V konaní sú právne irelevantné úvahy prokurátora v rovine de lege ferenda v smere, ako by mali byť postihovaní páchatelia obdobných trestných činov vo všeobecnosti. Každý prejednávany prípad je osobitý a súd ho musí hodnotiť individuálne a vychádzať pri tom z platného práva a vykonaného dokazovania vo veci, a nie z úvah de lege ferenda. Tieto úvahy sú v konaní nepoužiteľné, keďže trestné právo je v Slovenskej republike založené na princípe de lege lata a teda nevychádza z úvah, ako by to malo byť, ale vychádza z platného písaného práva, ktoré sa odzrkadľuje aj v ustálenej súdnej praxi. Exemplárne potrestanie obžalovaného v tomto prípade, ako to v konaní navrhuje prokurátor, by potom predstavovalo exces z ustálenej judikatúry.

5.5. Ďalej poukazuje na rovnaké skutočnosti ako uviedol v odôvodnení odvolania zo dňa 24.11.2023, a ktoré sú uvedené v tomto uznesení v bodoch 4.2 až 4.8.

5.6. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, skutočnosti uvedené v tomto podaní, ako aj v odvolaní obžalovaného zo dňa 24.10.2023 v spojení s jeho písomným odôvodnením zo dňa 24.11.2023, je dôvodné práve uvedené odvolanie obžalovaného a je daný zákonný dôvod na to, aby mu odvolací súd v celom rozsahu vyhovel. Na druhej strane odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta je absolútne nedôvodné a je daný dôvod na to, aby ho odvolací súd v súlade s § 319 Trestného poriadku v celom rozsahu zamietol.

6. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil odvolací súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Poškodený sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom doručenie upovedomenia mal vykázané.

7. V rámci záverečných návrhov prokurátorka navrhla vyhovieť odvolaniu Okresnej prokuratúry Galanta ako i návrhu v ňom obsiahnutom, a čo sa týka odvolania obžalovaného, toto navrhla v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

8. Obhajca navrhol v celom rozsahu vyhovieť odvolaniu obžalovaného a odvolanie prokurátora zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Zotrval na argumentoch, ktorými bolo odôvodnené podané odvolanie a tieto boli prednesené aj na verejnom zasadnutí.

9. Obžalovaný sa pridržiaval prednesu obhajcu.

10. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

11. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaný a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného ako aj odvolanie prokuratúry nie je dôvodné.

12. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného, čo do výroku o treste a do výroku o uložení ochranného opatrenia a odvolanie prokurátora, čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutých výrokov o treste a o ochrannom opatrení.

13. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému v súlade so zákonom. Prihliadol pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h) Trestného zákona, keďže spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože už bol opakovane súdne trestaný, napr. trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.5.2018, sp. zn. 0T/117/2018), poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa k trestným činom priznal a tieto úprimne oľutoval) a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Rovnako správne pristúpil prvostupňový súd k uloženiu úhrnného trestu, keďže odsudzoval obžalovaného za spáchanie troch trestných činov v jednočinnom súbehu a trest ukladal podľa najprísnejšieho trestného činu z pohľadu trestnej sadzby za použitia absorpčnej zásady podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Ďalej správne vykonal úpravu trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 2 Trestného zákona, keďže prevažoval pomer príťažujúcich okolností a po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, teda zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, mohol ukladať trest odňatia slobody v sadzbe od 16 mesiacov do 3 roky. Keďže obžalovaný dal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, bol súd, ak by to považoval z hľadiska ukladania trestu za účelné, oprávnený analogicky mimoriadne znížiť trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, čím by mohlo prísť k zníženiu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3, teda na 10 mesiacov a 20 dní.

14. Prvostupňový súd správne zistil, že obžalovaný bol v minulosti za úmyselný trestný čin krádeže opakovane vo výkone trestu odňatia slobody (napr. rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 01.06.2011, sp. zn. 2T/100/2010, trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 31.05.2018, sp. zn. 0T/117/2018, trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 27.11.2018, sp. zn. 0T/262/2018 a trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 03.06.2021, sp. zn. 0T/143/2021) a keďže mu opätovne ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, po zohľadnení jeho predchádzajúceho spôsobu života a kriminálnej minulosti správne konštatoval, že u obžalovaného sú dané dôvodné pochybnosti, že po výkone uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, povedie riadny život. Z tohto dôvodu považuje odvolací súd uloženie ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov obžalovanému za zákonné a primerané. Keďže v prípade obžalovaného sa primárne jedná o páchatel'a majetkovej trestnej činnosti, je namieste aj uloženie primeranej povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

K odvolacím námietkam prokurátora

15. Pokiaľ ide o výmeru trestu, súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby aj odvolací súd považuje za trest primeraný a spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj pomerom obžalovaného, postojom obžalovaného a zrealizovanému vyhláseniu o vine. Takto uložený trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Trestným zákonom a súčasne aj morálne odsúdi konanie obžalovaného spoločnosťou.

16. Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora čo do sprísnenia uloženého trestu, tieto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. V prípade obžalovaného bolo na jednej strane zohľadnené jeho priznanie a úprimné oľutovanie skutku a obžalovaným realizované vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prvého stupňa so súhlasným stanoviskom prokurátora prijaté, na druhej strane nedošlo k uplatneniu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu a došlo k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, práve v dôsledku trestnej minulosti obžalovaného. Správne prvostupňový súd pri ukladaní druhu a výmere trestu prihliadol na to, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu trestnej činnosti, ktorého ani predchádzajúce odsúdenia na nepodmienečné tresty odňatia slobody od páchania trestnej činnosti zjavne neodradili, a preto je potrebné na neho opäť dôsledne pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uvedené však neznamená, že by mal byť automaticky obžalovanému uložený trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby. Pokiaľ prokurátor poukazuje na to, že za predchádzajúcu trestnú činnosť bol obžalovanému uložený podobný nepodmienečný trest odňatia slobody (12 mesiacov), ktorý však nesplnil svoj účel, uvedené prvostupňový súd vzal ho úvahy a premietol to v uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody v dlhšom trvaní a v súčasnom uložení ochranného dohľadu. Prvostupňový súd tak uprednostnil uloženie ochranného dohľadu pokračovanie vo výchovnom pôsobení na obžalovaného aj po výkone uloženého trestu odňatia slobody a zároveň uloženie povinnosti, aby sa obžalovaný zamestnal alebo sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie. V tomto kontexte tak prvostupňový súd obžalovanému, ako páchatelovi v prevažnej miere majetkovej trestnej činnosti, uložil povinnosť vyvinúť na slobode snahu o to, aby si finančné prostriedky zabezpečoval legálnou cestou, čo do budúcnosti môže eliminovať faktory, ktoré obžalovaného mali viesť k páchaniu majetkovej trestnej činnosti.

K odvolacím námietkam obžalovaného

17. Pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované aj ako poľahčujúca okolnosť podľa tohto ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu.

18. Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného nie je možné prijať záver, že obžalovaný, s poukazom na ním namietané skutočnosti, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže z obsahu spisu (ani z obsahu vyšetrovacieho spisu) nevyplýva významný spôsob napomáhania v objasňovaní jeho trestnej činnosti, nevyhnutný na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

19. Čo sa týka zohľadnenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h) Trestného zákona, ktorej použitia sa obžalovaný domáha, odvolací súd je toho názoru, že použitie tejto poľahčujúcej okolnosti nie je v prípade obžalovaného namieste.

20. V prípade tejto poľahčujúcej okolnosti ide o okolnosti nemajetkové, týkajúce sa osobného života páchatel'a. Všetky tieto tiesnivé osobné a rodinné pomery budú páchatel'ovi poľahčovať len v prípade, ak si ich nespôsobil sám, napríklad vlastným škodlivým spôsobom života. Vplyv tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si páchatel' sám nespôsobil, sa prejaví napríklad pri vážnej chorobe páchatel'a alebo niektorého z jeho rodinných príslušníkov, pri rozvrate rodinného alebo manželského života, pri ťažkom hmotnom postavení, pri existencii početnej rodiny, o ktorú nie je dostatočne postarané, pri alkoholizme manžela a pod.

21. Hoci obžalovaný poukazoval na svoju zlú sociálnu situáciu, je potrebné zohľadniť, že tento stav si zaviniť svojím vlastným pasívnym prístupom pri zabezpečovaní legálnych zdrojov obživy, keďže sám pri výsluchu uviedol, že naposledy bol zamestnaný v roku 2019, momentálne je bez príjmu, finančne ho podporovala rodina, staral sa o neho otec, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nie je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nepoberá žiadne sociálne dávky ani pomoc v hmotnej núdzi. Obžalovaný zároveň uviedol, že nie je invalid, teda jeho zdravotný stav mu nebráni zamestnať sa a zaoberať sa finančné prostriedky legálnym spôsobom prostredníctvom zamestnania. Nič obžalovanému nebránilo nájsť si, hoci aj brigádnicke, zamestnanie a zabezpečiť si tak zdroj príjmu, ako to v podobnej situácii robí väčšina ľudí, avšak on sa rozhodol pre trestnú činnosť. Odvolací súd sa domnieva, že nedostatok finančných prostriedkov tak bol zjavnou príčinou jeho častej majetkovej trestnej činnosti.

22. Nemožno sa taktiež stotožniť s námietkou obhajoby, že prvostupňový súd nemusel prihliadnúť na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Trestný zákon síce výslovne uvádza možnosť na túto priťažujúcu okolnosť neprehliadnúť, a to podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia, avšak v prípade obžalovaného žiadne okolnosti, ktoré by bránili jej zohľadneniu, neidentifikoval, a preto bolo nevyhnutné túto priťažujúcu okolnosť zohľadniť a to z dôvodu trestnej minulosti obžalovaného, ktorý opakovane vykonával aj nepodmienečný trest odňatia slobody. V jeho prípade tak neexistuje žiadna relevantná skutočnosť, ktorá by odôvodňovala túto priťažujúcu okolnosť nezohľadniť.

23. V prípade obžalovaného teda ide o páchatel'a úmyselnej trestnej činnosti, ktorý mal v minulosti už skúsenosti s trestnoprávnym postihom, no zjavne mu neprikladal dostatočný význam, keď sa opätovne dopustil spáchania úmyselnej trestnej činnosti rovnakého charakteru. V takomto prípade je potrebné uplatniť zásadu stupňovania trestnoprávnej represie, keďže predchádzajúce uložené tresty, aj keď bol ich výkon spojený s odňatím slobody, nemali na osobu obžalovaného dostatočný výchovný účinok, teda nepôsobili na neho tým spôsobom, aby v budúcnosti nepáchal ďalšiu trestnú činnosť.

24. Prvostupňový súd preskúmal aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, vzhľadom na obžalovaným realizované vyhlásenie o vine. V tomto smere dospel k správne záveru, že v prípade obžalovaného nie je použitie tohto inštitútu namieste. Odvolací súd sa v plnej miere s argumentáciou prvostupňového súdu stotožňuje a len v krátkosti opakuje, že analogická aplikácia mimoriadneho zníženia trestu predstavuje iba fakultatívnu možnosť a rozhodne ju nemožno stotožňovať s povinnosťou na strane súdu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý už bol pred spáchaním prejednávaneho skutku opakovane súdne trestaný, úmyselné konanie obžalovaného, charakter spáchanej trestnej činnosti (spáchanie troch trestných činov) a jeho postoj k dodržiavaniu právneho poriadku, by uloženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby nebolo dostatočné na jeho prevýchovu. Odvolací súd preto nepovažuje použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pri obžalovanom za vhodné a postačujúce na naplnenie účelu trestu. Predchádzajúce tresty u obžalovaného očividne nevedli k náprave, a preto uloženie miernejšieho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné. Uložený trest odňatia slobody má teda významný výchovný charakter, a to najmä z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie.

25. Mimoriadne zníženie trestu aj podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je taktiež fakultatívnym inštitútom. V konkrétnom prípade musí ísť o neprimerane prísne vymeraný trest vzhľadom na niektorú z uvedených podmienok (mimoriadne skutkové okolnosti, alternatívne osobné pomery páchatel'a).

26. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú aby súd starostlivo a dôkladne zvažil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod.. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomermi páchatel'a ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

27. V tomto prípade však nemožno hovoriť o neprimerane prísnom treste, tak ako to je vyššie uvedené, a zároveň odvolací súd nezistil ani žiadne mimoriadne okolnosti alebo pomery páchatela, ktoré by zakladali dôvod na mimoriadne zníženie trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný jeho použitie odôvodňuje svojou sociálnou situáciou, starostlivosťou o maloleté deti a spoluprácou s orgánmi činnými v trestnom konaní, čo ale nemožno považovať za výnimočné, ale za bežné okolnosti a pomery páchatela.

28. Skutočnosť, že obžalovaný spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní sa prejavila na uložení trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, pričom na priznanie sa ku skutku súd prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť, pričom aj táto okolnosť odôvodnila uloženie minimálneho trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

29. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku obhajoby o nedostatočnom odôvodnení uloženého ochranného opatrenia. Prvostupňový súd uloženie ochranného dohľadu vo výmere 2 roky v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom odôvodnil, keď uviedol, že na jeho uloženie boli splnené všetky zákonné podmienky. Splnenie týchto podmienok odvolací súd preskúmal a dospel k rovnakému záveru, a teda že v prípade obžalovaného je uloženie ochranného dohľadu v súlade so zákonom a aj napriek fakultatívnosti uvedeného inštitútu je potrebné po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody aj naďalej nad obžalovaným za účelom dovŕšenia nápravy viesť dohľad. V prípade obžalovaného boli splnené všetky podmienky, a teda že ide o páchatela odsúdeného na nepodmienečný trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pričom už v minulosti najmenej 2-krát vykonával trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin a zároveň nie je predpoklad, že po výkone trestu páchatel povedie riadny život vzhľadom na jeho osobu, na povahu spáchanej trestnej činnosti, jeho doterajší spôsob života a na prostredie, v ktorom žije. V prípade obžalovaného ide o osobu s výrazným sklonom k páchaniu trestnej a inej protispoločenskej činnosti, žijúceho v spoločensky nevyhovujúcom sociálnom prostredí, ktorý opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť, pričom doterajšie výkony trestov odňatia slobody (naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 15.11.2021), príp. alternatívnych trestov nemali na neho žiadny vplyv. Tieto skutočnosti prevážili nad okolnosťami, na ktoré obhajoba poukazuje, a to postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a jeho pomery.

30. Obhajoba ďalej namietka, že obžalovanému bol prvostupňovým súdom uložený rovnaký trest a ochranné opatrenie ako pri vydaní trestného rozkazu zo dňa 16.8.2023 v tomto konaní. Podaním odporu voči vydanému trestnému rozkazu a nariadením hlavného pojednávania, na ktorom dôjde k vyhláseniu viny zo strany obžalovaného a jeho prijatiu súdom, nemožno automaticky očakávať miernejší trest. Súd je pri ukladaní trestu povinný sledovať dosiahnutie účelu trestu a ak súd prvého stupňa po zohľadnení priznania sa obžalovaného a úprimnej ľútosti tomuto v trestnom rozkaze uložil v podstate rovnaký trest ako na hlavnom pojednávaní po jeho vyhlásení o vine, znamená to, že za primeraný trest na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného možno považovať trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, a to napriek zákonnej možnosti tento trest mimoriadne znížiť podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Takémuto záveru súdu prvého stupňa nie je čo vytknúť. V predmetnom prípade, bez priznania obžalovaného, či vyhlásenia viny by vzhľadom na trestnú minulosť a osobu obžalovaného mohlo prísť k uloženiu trestu odňatia slobody vo vyššej výmere ako tomu bola v napadnutom rozsudku.

31. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti a to najmä trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol pred spáchaním stíhaného trestného činu už 10 krát odsúdený, špeciálnu recidívu vo vzťahu k trestnému činu krádeže, opakovaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, páchanie úmyselnej trestnej činnosti, pohnútku obžalovaného, jeho priznanie a oľutovanie skutku a realizované vyhlásenie o vine, je nepodmienečný trest odňatia slobody uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 16 mesiacov (uložený na dolnej hranici trestnej sadzby) z pohľadu odvolacieho súdu, primeraný a zákonný a zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Takto uložený trest nepovažuje odvolací súd za neprimerane prísny ale ani neprimerane mierny, práve naopak obsahuje v sebe prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného. Prvostupňový súd vykonal ohľadom tohto výroku dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu, pričom svoje zistenia a závery následne dostatočným a zrozumiteľným spôsobom rozviedol v napadnutom rozsudku.

32. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Prvostupňový súd správne rozhodol aj o uložení ochranného dohľadu, keďže na jeho uloženie boli splnené zákonné podmienky.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného a odvolanie prokurátora ako nedôvodné, iné chyby napadnutého rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd nezistil, a preto odvolanie obžalovaného ako aj odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.